

VERSCHIJNT

Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . . 5.50.

ZATURDAG 14 MAART.

UITGEVER-DIRECTEUR:

C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.

Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon,
Beurssteeg, te Amsterdam.

Brieven franco aan het Bureau De Grondwet,
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:

Van één tot zes regels.
Voor elken regel meer.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.

Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden
worden geplaatst tegen betaling van f 1, het zegel
regt daaronder begrepen.

Het Voorloopig Verslag der Tweede Kamer over het
voorstel van den heer WINTGENS tot instelling van
plaatselijke raden van gezondheid, is opgemaakt door
de heeren HEEMSKERK, HOEKWATER, VAN LIJNDEN,
STORM VAN 'S GRAVESANDE en WESTERHOFF. Bij de
lezing der rapporteurs over zijn voorstel is de heer
WINTGENS zeer gelukkig geweest; want zijne beste vrienden
werden, grootendeels, geroepen, om verslag uit te
brengen over een wetsvoorstel, dat hij gemeend heeft
aan de Tweede Kamer te moeten aanbieden.

Wij hebben vroeger (zie No. 440) onze meening
over het voorstel medegedeeld: het verslag der Kamer
bevestigd ons gevoelen volkomen en, wat meer is, kleeft
het voorstel in den waren zin des woords uit. Wij mogen
dan ook wel aan de toevallige keuze van des heeren
WINTGENS vrienden als rapporteurs toeschrijven, dat,
om de pil eenigermate te vergulden, het verslag begint
met den voorsteller over zijne goede bedoelingen lof toe
te zwaaijen. Men brengt daar hulde aan de goede en
menschenlievende bedoelingen, die den voorsteller geleid
hebben tot het wagen eener poging, om door wette-
lijke bepalingen te verwezenlijken wat sinds eenigen
tijd hier te lande en elders een vurige wensch is ge-
weest van bijna allen, die hunne bliken hebben
geeslagen op den toestand hunner minder bedeelde
genooten. Bij deze schrale hulde, die, in de
parlementaire taal, niets meer is dan hetgeen, in de
dichtersche taal, de burgerlijke beleefdheid vordert, om
onbeleefd te worden, blijft het verslag zich bepa-
len. Al wat er op volgt is eene algemeene en strenge
afkeuring van het voorstel, op gronden, die doen
zien, niet enkel dat de heer WINTGENS gebleven
is verre beneden de taak, die hij durfde aanvaarden;
maar ook dat ten zijnen aanzien bewezen is dat: "la
politique est aisée mais l'art est difficile." Wan-
neer men zich toch herinnert, hoe de heer WINT-
GENS, — van den tijd waarop hij het voorzigtig oor-
deelde zich langzamerhand tegen het Ministerie THOR-
BONCK te keeren, — bij iedere mogelijke gelegenheid
uitvoer tegen het "Staatsvermogen" en de beperking
van de autonomie der gemeenten, dan blijkt uit het
voorstel, thans door hem gedaan, dat geen der vorige
Ministerien tot dusver het "Staatsvermogen" zoo zeer
schuldig en de "autonomie der gemeenten" in zoo
aanwabe banden gekneld heeft, als door hem is ge-
pleegd. De zinledige hulde, die den heer WINTGENS
ook in het verslag wordt toegebracht, staat gelijk
aan den lof, dezer dagen door den heer ELOUT aan
den Minister van Koloniën toegezwaaid, waarop eene
oordeeling van diens handelingen is gevolgd, die
geen twijfel toelaat over den waren zin der parlemen-
tair pligtpleging.

De hulde komt, in het Verslag, de verklaring
voort, dat "tegen het voorstel zelf onoverkomelijke
obstakelen bestonden."

De, door den heer WINTGENS voorgestelde regeling
wordt door de Kamer geacht te zijn:
een gedeeltelijk vooruitloopen op of eene greep in
aanstaande geneeskundige staatsregeling;
een strijd met art. 135 der gemeentewet, hetwelk er
in zoude worden beperkt en eene inmenging der wet-
gevende magt met de bevoegdheid van de plaatselijke
besturen in het leven zoude roepen;
met het oog op art 135 der gemeentewet (1) over-
treden en ongetwijfeld in menig opzigt belemmerend,
voordat het voorstel schadelijk zou werken;
en, zonder gevolg; omdat, aangezien de
instelling van gezondheidsraden facultatief is
en ook gesteld moet worden (wil men de auto-
mie der gemeenten niet geheel wegcijferen) het voor-

stel de gemeenteraden even wij laat in hun oordeel
als thans, en de beoordeeling van de noodzakelijkheid
der zaak evenzoo aan hunne subjectieve opvatting over-
gelaten wordende, zij niet zal worden bevorderd;
niet geschikt, om aan het gezag der wetgevende magt
kracht bij te zetten;
ten eenemale onvolledig; want het scheen vreemd, dat
men in eene wet, die voorschriften in het leven roept
om den algemeenen gezondheids-toestand te bevoor-
deren, zich bepaalde tot eene politie in de woningen en
geheel over het hoofd zag zoo vele andere oorzaken,
welke in veel grootere mate strekken om dien toestand
te storen. Zoo mist men (om zich tot enkele voorbeel-
den te bepalen) het toezigt op de behoorlijke reiniging
van geheime gemakken, mestputten en riolen; op weg-
ruiming van mesthoopen en dergelijke voor de gezond-
heid nadeelige voorwerpen; op het gebruik voor be-
mesting in de nabijheid van woningen van schadelijke
stoffen; op het verkoopen van ongezonde eet- en drink-
waren; op behoorlijke zuivering van het bedstroo en
de liggingsstukken der schamele bevolking en zelfs op
verschaffing van deze aangelegenheden om hare perso-
nen rein te kunnen houden;
te veel te reglementeren, te veel af te dalen tot voor-
schriften, die niet van de wetgevende magt behooren
uit te gaan en moeilijk vooraf kunnen worden vast-
gesteld voor alle bijzondere gevallen;
en eindelijk de onschendbaarheid van de woning ver-
krachtende; want, zonder inachtneming van eenigen
den minsten vorm, zou elke woning aan den raad van
gezondheid worden ontsloten, van de wet van 31 Aug.
1853 afgeweken en veel verder gegaan worden dan die
wet veroorlooft. Men heeft zelfs, omtrent dit punt,
algemeen verklaard, "zich niet te willen begeven in
eene breedvoerige uiteenzetting van beweegredenen."

Wat na deze beoordeeling van het geheele voorstel
overblijft, is ligt te raden; wat het lot daarvan zijn
zal met zekerheid te voorspellen. Met het oog op de
gewone, aanmatigende houding van den heer WINT-
GENS, beschouwen wij het Verslag der Tweede Kamer
als eene heilzame les, die de hartstogtelijkheid ietwat
zal temperen, en eene nieuwe bijdrage voor de waar-
heid van het spreekwoord: "de beste stuurlieden staan
aan wal."

Het is een hard maar toch ook een waar woord, dat
het Ministerie in de *Nederlander* van den 19 Maart
moet hooren:

"We verlangen dat eene Regering naar beginselen en uit
overtuiging te werk ga;"
"We verlangen dat een Ministerie niet het tegendeel verrigte
van hetgeen, in verband met zijn historische oorsprong en
schijnbare sympathien, kon worden verwacht."
"Doch we houden ons overtuigd, dat hetgeen wij niet begeer-
den geschied is; dat het Kabinet door eene Staatskunde, die het
de politiek van *apaisement* noemt, aan de bestaandigheid van
strijd en opgewondenheid, zooowel als aan de wederopkomst en
aanvankelijken triumpf zijner tegenpartij bevorderlijk geweest is;
en dat het thans, in verlegenheid geraakt zijnde, al te zeer
het behoud van de meerderheid in de Tweede Kamer, als voor-
waarde van levensverlenging ten doel heeft."
"Maar dan behoort voorzeker, op het standpunt dezer politiek
van zelfbehoud, het Ministerie niet te vergeten dat meermalen
reeds de kabinets-qaestie door het votum dergenen wier regt-
matige en vaderlandsche wenschen telkens gedwarsboomd zijn,
beslist ward."

Met andere woorden: Vergeet het niet; vergeet het
geen enkel oogenblik, dat het lot van uw Ministerie
in handen is van de weinige leden der anti-revolution-
naire partij, en dat nog elk oogenblik de levensdraad
kan afgesneden worden. Dat die herinnering, zoo ge-
op zelfbehoud rekening maken wilt, u bewege, om tot
uwe levensverlenging, gehoor te geven aan de wenschen
der anti-revolutionnaire partij, op straffe, dat niet te eeni-
ger tijde hare ongenade u treffe en uw moedwil u den
dood berokkene.
Of de natie met deze politiek gediend wordt, die

door de *Nederlander* genoemd wordt; eene met on-
voorwaardelijke ondersteuning, schijnt volstrekt niet
wifflachtig.

In de *Stem*, een weekblad in het belang der ware
Gereformeerde Kerk van Nederland, van 15 Maart jl.,
wordt een feit vermeld, dat alles behalve een gunstig
teeken is der liefde en der verdraagzaamheid, welke
tusschen de regtzinnige broeders in en buiten het Her-
vormd Kerkgenootschap heerschen. Dat feit bestaat in
eene geregtelijke ontruiming van eene bouwhoeve, die
sedert meer dan *honderd-en-twintig jaren* in pacht is be-
zeten door eene en dezelfde familie; maar waarvan aan
den laatsten pachter de vernieuwing van het pachtcon-
tract bij uitzondering van alle andere pachters niet is
toegestaan.

De Arrondissements-regtbank te Arnhem heeft in
het vonnis tot ontruiming overwogen, dat het voorze-
ker hard schijnt, dat "aan deze, zoo het schijnt, fik-
sche, geheel aan hun bedrijf zich wijdende landbou-
wers, en van dat erf van ouder tot ouder bij opvolging
pachters, niet weder is verhuurd geworden, indien
daartoe aanleiding hebben gegeven zoodanige beweeg-
redenen ten behoeve van eenen gunsteling, als aan de
zijde der gedaagden bij pleidooi zijn opgesomd."

De eischers in dit proces zijn geweest de "Welber-
waarde en Zeer Geleerde Heeren, Hervormde Predi-
kanten", die bij de partij van de *Nederlander* in de
beste reuk van regtzinnigheid staan, en de erve-
bouwhoeve liggen in eene strsek, die beroemd staat
van wege hare anti-revolutionnaire gezindheid. Maar,
zoo wij ons niet bedriegen, was de gedaagde een Afge-
scheidene.

Als de beoefening der onderlinge liefde en verdraag-
zaamheid zich op deze wijze openbaart tusschen perso-
nen, die van één gevoelen zijn, wat wonder, dat jegens
andersdenkenden voor krachtiger middelen en hatelijker
vervolgving niet wordt teruggedeinsd?
Zietdaar de practijk der anti-revolutionnairen!

De Minister van Koloniën was, in de zitting van
den 15 Maart, volkomen overtuigd, dat de barbaarsche
publicatie van 1839 reeds was ingetrokken.

Hij wees, om die overtuiging te staven, op een pak
papieren, die op de ministeriële tafel lagen, zonder
nogtans eene enkele letter van den inhoud aan de Ka-
mer mede te deelen.

Nommer en datum van de publicatie der intrekking
kon de Minister niet leveren. Waarom? Omdat — zoo
werd door hem beweerd — op 15 Maart 1855 bij het
Ministerie van Koloniën geen later Gouvernementsblad
van Suriname aanwezig was dan van 8 September 1854.
Deze, bijkans ongefóofelijke verzekering, geeft aan
de *Indiër* aanleiding tot het doen der volgende opmer-
kingen, die der overweging wel waardig zijn:

Toen in de zitting der Tweede Kamer van den 14 Maart de
heer van Hoëvell om inlichting vroeg omtrent de publicatie van 7
October 1839, aangaande de premien voor het doden van sla-
ven bij boschpatrouilles in West-Indië, toen heeft de Minister
van Koloniën verklaard, dat die publicatie sedert lang buiten
werking was gesteld. De heer van Hoëvell heeft toen verzocht
om mededeeling van het nummer van het Surinaamsch Regeerings-
blad, waarin de intrekking dezer publicatie wordt gevonden. De
Minister, hoe zeker ook van zijne zaak verklarende te zijn,
heeft echter, als onvoorbereid op deze vraag, de mededeeling
van dit nummer tot den volgenden dag geadjourneerd.

In de zitting van den volgenden dag heeft de heer v. Hoëvall
zijne vraag herhaald, en nu heeft de Minister verklaard, in
Augustus A^o. P^o. tot de intrekking van die publicatie last ge-
geven te hebben, echter het besluit der intrekking niet te be-
zitten, aangezien het laatst ontvangen Gouvernementsblad van
Suriname van 8 September 1854 dateert.
Het spijt ons waarlijk voor den Minister van Koloniën, dat
hij dat gedeelte van zijne missive van Augustus 1854 aan den
Gouv.-Generaal van Suriname, waarbij de intrekking der be-
doelde publicatie is bevolen, niet aan de Kamer heeft medege-

(1) Aan hem (den Raad) behoort het maken van de verorde-
ningen, die in het belang der openbare orde, zedelijkheid en
gezondheid worden vereischt en van andere, betreffende de huis-
houding der gemeente.

deeld. Hij had daardoor den ongelooften glimlach der Kamer
hetgeen ons daarbij nog meer speet voor den minister,
voor zijne verantwoordelijkheid als Minister, is dit, dat
hij verklaart, slechts in bezit te zijn der regerings-
bladen van Suriname, loopende tot den 8ten September 1854.
Dus is de laatste communicatie tusschen hem en den Gouverneur
der Kolonie zes maanden oud, en wij bezitten berichten, die
geene twee maanden oud, en berichten van Barbados, op een
afstand van vijf dagen stoomvaart van Suriname gelegen, die
22 dagen oud zijn?

Is die verklaring van den Minister eene voldoende verant-
schuldiging? Is zij een voldoende bewijs, dat de Minister een
regt begrip heeft van zijne verantwoordelijkheid voor hetgeen
in de Koloniën voorvalt, indien hij niet zorgt, in de gelegen-
heid te blijven, die handelingen binnen den kortst mogelijken
tijd te kunnen beoordeelen?

Is deze wijze van communicatie, die wij wel met eenig regt
skordig noemen mogen, in het belang van de Kolonie en van
Nederland?

Wij zullen ons van het doen van verdere vragen onthouden,
maar alleen dit zeggen:

Voor de bijeenkomst der Kamer in Mei aanstaande zullen wij
de laatste berichten uit Suriname mededeelen. Het zal niet onze
schuld zijn, indien de Ministers in zijne berichten bij ons ten
achteren is. Maar indien dan misschien een lid der Kamer zich
op onze berichten beroept, dan verwachten wij van Z. Ed. niet
eene herhaling eener vroegere uitdrukking:

Denkt dat dagblad inderdaad beter onderrigt te zijn dan ik?
die phrase zal dan ook voorzeker hare bedoeling missen.

Indedaad: al is men ook overtuigd van de goede
bedoelingen des Ministers, wie kan nog twifelen aan
de zekere mate van flauwheid of onverschilligheid, die
zich zelfs bij de onderdeelen van dea Ministers bestuur
kenmerkt?

In den tegenwoordigen tijd zal een Minister van Ko-
loniën niet weten, welke regeringsmaatregelen in de
kolonie Suriname sedert de laatste zes maanden zijn
genomen!!

De Nederlander schijnt er steeds een welbelagen
in te scheppen, om zijne tegenstanders in een kwaad
daglicht te stellen.

Ofschoon herhaaldelijk door ons is ontwikkeld, in
walc opzigt de maatregelen tegen de Afgescheidenen
verdedigbaar worden gezocht, en zonder dat door haar
of harentwege onze beschouwing afdoende worden we-
dergelegd, zegt zij: *waars te koesteren voor die con-
stitutionnele rigting, welke, met vrijzinnige dwaalhe-
grippen in verband, de dienbaarste vrijheden en reg-
ten der Nederlandsche Natie mistent; in godsdienst-
en onderwijs aan onze tegenpartijders de hand reikt,
men voor datgene zelfs, waarop de stempel der alge-
meene verantwoordiging gedrukt werd, voor de maat-
regelen tegen de Afgescheidenen, een kraas vlecht.*

Wij willen op die hatelijke zinswede niet antwoor-
den: omdat wij, in ons blad van 17 Maart zeer uit-
voerig ons gevoelen hebben toegehoit. Maar voor dit
oogenblik hepalen wij ons tot de vraag, of het oor-
deel, dat de Nederlander onlangs over de Afgeschei-
denen velde, in eene vergelijking met de voorhoede
van een leger, dat zich op eene onvoorzigtige wijze
met den vijand in een gevecht had gewikkeld, betrek-
king heeft tot de handelingen der Afgescheidenen,
vóór of wel na het tijdstip, dat zij als afzonderlijk
Kerkgenootschap zich hebben gevestigd?

Van de beantwoording dezer vraag hangt het oordeel
af, of de Staat zich lijdelijk moet gedragen, niet als
godsdienstige vereenigingen te zamen komen tot het
lezen der H. Schrift, en het gemeenschappelijk bidden
en zingen, of, zoo men het noemt, het houden van
godsdienstige oefeningen; maar als die zamenkomsten
het karakter verkrijgen van kerkgenootschappen, door
het beroepen van leeringen, ouderlingen en diakenen,
het bedienen der sacramenten, het inzichten van ker-
ken of behuizen, enz.

Zoo wij ons niet bedriegen, is juist aan die rigting,
welke men hatelijk zocht te maken, voornamelijk dank
te wijten, dat het regt van vereeniging en vergadering
bij de Grondwetsherziening van 1848 is erkend en ge-
handhaafd. Wij wijzen niet op de landbouwkundige
en taalcongressen, die sedert hebben plaats gehad; maar
op de vergadering van Augustus 1848 in het Odéon
te Amsterdam; op de vereenigingen der zoogenaamde
Vrienden Israëls, die hier en daar zijn opgericht; op
die voor uit- en inwendige zendingen naar China enz.,
en op zoo vele andere bewijzen, die wij zouden kun-
nen aanvoeren, ten betooge, dat de leden der anti-
revolutionnaire partij niet het minst genot hebben gehad
van de vrije uitoefening van dat regt.

Maar als wij daarop wijzen, is het ons moeilijk
om stilzwijgend, van diezelfde zijde met aplomb te
hooren beweren, dat aan onze rigting wordt verweten
miskenning der dienbaarste vrijheden en regten van de
Nederlandsche Natie. Van handreiking aan de tegen-
partijders der anti-revolutionnaire partij in godsdienst
en onderwijs spreken wij niet, omdat wij bij beiden de
beginselen van onze rigting niet vinden, maar integee-
deel die bestrijden. Bij de beoordeeling der wet op de
kerkgenootschappen en van het wetsontwerp op het

lager- en middelbaar onderwijs is, naar ons inzien, maar
al te zeer gebleken, dat onze rigting daaromtrent een
zelfstandig oordeel bezit, waaruit hare eigenaardigheid
ten duidelijkste blijkt. Wij kunnen ons op het eigen
oordeel van de Nederlander beroepen, ten aanzien der
beschouwingen, die wij onlangs mededeelden, betreffende
het Regeringsverslag over het onderwijs van 1853-54.

En dan wil de Nederlander nog wel, dat wij die
hatelikheden ten goede houden? Neen, het is juist
die mildheid van beginselen, waardoor wij regt voor
allen voorstaan, om ook allen aan dezelfde verplichtin-
gen te onderwerpen, dat onze rigting voor de anti-
revolutionnaire partij eene doorn in het oog is.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZICHT.

Wanneer men het nieuws van den dag met een enkel
woord wilde karakteriseren, dan zou dat woord zijn onze-
kerheid.

Onzekerheid omtrent de conferentiën, onzekerheid omtrent
de reis van Keizer Napoleon, ja het zou niet moeilijk
zijn een vrij groot gedeelte onzer courant enkel met vra-
gen te vullen. De antwoorden echter verhouden zich in
omgekeerde reden tot de vragen.

Weenen is thans het punt, waarop de algemeene aan-
dacht gevestigd is, maar wat er in de aljaar gebouwene ver-
gaderingen is voorgevallen blijft steeds geheim.

Men weet, dat de Morning Chronicle heeft medegedeeld
dat de bijzondere discussie over het eerste der vier pun-
ten van waarborg den 17 aangevangen was, na de onder-
teekening van het protocol der openings-zitting, bevattende
de algemeene uitlegging der vier punten van waarborg en
dat de bijzondere beraadslagingen omtrent het eerste punt
in de zitting van den 19 zijn voortgezet. De Times daar-
ontegen verzekert, dat het eerste der vier punten door
alle partijen in de zitting van den 17, bepaaldelijk geregeld
en aangenomen is.

Uit Konstantinopel wordt gemeld, dat een der paleizen
van den Sultan in gereedheid wordt gebracht om den Fran-
schen Keizer te ontvangen.

Te Ibraïfa worden Fransche troepen verwacht.

Eene dépêche uit St. Peterburg meldt, naar aanleiding
van een verslag van den generaal Osten-Sacken, dat de
Russen op den dag van den 11 Maart eene nieuwe redoute
op ongeveer 300 toises afstand van Korniloff hebben op-
gerigt en dat de werken met goed geluk voortgezet worden.

De Koning van Pruisen is op den avond van 20 Maart
te Berlijn van zijn uitstapje naar Dresden teruggekeerd.
Reeds gisteren hebben wij medegedeeld, dat men aan die
reis eene staatkundige beteekenis wil hechten.

De Tweede Kamer van Pruisen heeft in hare zitting
van den 22 de verlenging van het crediet tot 1 Januarij
1856 goedgekeurd.

Het ontwerp, strekkende tot het rigten van een adres
aan den Koning is verworpen met 154 tegen 117 stem-
men.

Het Fransch Wetgevend Ligchaam heeft de beraadslaging-
en over het wetsontwerp op de recruterij aangevangen.

Uit Kopenhagen wordt gemeld, dat de Folksting met
eenparige stemmen het voorstel om het vorst kabinet (met
uitzondering van den minister voor het hertogdom
Schleswig-Holstein, den heer Raventow-Crimm) in staat
van beschuldiging te stellen, heeft aangenomen, met bevel
tevens om het proces onmiddellijk aan te vangen.

Het Oostenrijksch-Zwitsersch verschil is veroffend.

Spanje blijft steeds inwendig verdeeld. De heer Collado
verklaarde dezer dagen in de Cortes, dat, z. i., de grond-
wet van 1845 in weerwil der Julij-omwenteling steeds
bestaat.

Het spreekt van zelf, dat die verklaring veel sen-
satie maakte. Het regende prolaan daartegen. Terecht
wordt opgemerkt, dat de heer Collado, indien hij zoo
denkt, nimmer het decreet tot bijeenroeping der tegen-
woordige Cortes had moeten onderteekenen, wier taak
het was eene nieuwe grondwet te ontwerpen, juist omdat
die van 1845 niet meer bestaat.

ENGLISCHE POST.

Gister hebben wij eenige bijzonderheden medegedeeld
omtrent de bill betreffende het zegel der dagbladen. Al-
gemeen is daarop de aandacht gevestigd. In deze zaak ligt
het geheim van vele aanvallen tegen staatkundige personen.
De bill is opgegeven en de nieuwe kanselier den schatkijs:
zal in de plaats daarvan een anderen finantieel maatregel
voorstellen. Dit alles is staatkundige tactiek. Lord Palmer-
ston weet toe te geven wanneer dit noodig is. De heer
Gladstone lette slechts op het beginsel en gaf niet genoeg
acht op de gevolgen. Lord Palmerston is te verstandig om,
zonder noodzakelijkheid, de vijandschap der drukpers uit
te lokken; maar ook te fier om den schijn aan te nemen,
alsof hij voor de bedreigingen der Times zwicht. De rege-
ring zal de bill aan het sleprouw houden, om, wanneer
zich de gelegenheid aanlijdt, daarvan geheel af te zien.

De Tories zetten den door hen tegen de regering aange-
vangen strijd voort. Zij gevoelen hunne numerieke sterkte
in den bezoom der Kamer. Evenwel darven zij dit kabinet
niet omver werpen. Zoo werd onlangs in eene der zitting-
en van het Lagerhuis een wetsontwerp aangenomen
met eene meerderheid van 8 stemmen. Hoedanig de uitslag
te Weenen, of te Sebastopol, ook zij, is het allerwaarschijn-
lijkst dat vóór de maand Junij e. k. een beroep op de
natie zal gedaan worden.

— De Koningin, prins Albert en de prins van Linage

waren tegenwoordig bij het vertrek van het vliotende
eskader, dat zich naar Kiel begeeft.

— De Britsche vloot is thans 271 vaartuigen van alle
categorien sterk. — Het aantal manschappen is 62,000 en
dat der kanonnen 62,000.

FRANSCH POST.

Men sprak hier dezer dagen van eene nieuwe Oosten-
rijksche circulaire aan al de agenten van het Oostenrijksche
hof bij de Duitse hoven, waarin alle vertrouwen op de
vredelevende uitkomst der onderhandelingen doorstraalt.
In weerwil van dit gunstig voortteeken, is men niet
volkomen gerust, daar de houding van al de mogendheden
die op het congres vertegenwoordigd zijn, niet even vrede-
lievend is.

Men heeft opgemerkt, dat de Keizer bij gelegenheid der
revue, die dezer dagen plaats had, een ontblooten degen
in de hand had, hetgeen aan een actief kommandement
doet denken.

— Men spreekt nog altijd van de reis des Keizers naar
Londen. Door dat bezoek zullen de banden tusschen beide
landen nauwer toegehaald worden en zal er nog beter
verstandhouding tusschen beide mogendheden ten aanzien
harer staatkundige gedragslijn ontstaan.

Men zegt ook, dat de Keizer tot ridder van den kousse-
band zou worden benoemd.

— De heer de Morny heeft in het Wetgevend Ligchaam
mededeeling gedaan van onderscheidene decreten, waarvan
twee vooral zeer belangrijk zijn.

Het eerste bevat beschermende bepalingen voor de indus-
triele voorwerpen gedurende de tentoonstelling; het tweede
zou, bij aanneming, de stad Parijs metigen om een
leening van zestig miljoen te sluiten ter voltooiing van
de straat Rivoli en eenige andere dergelijke verbeteringen
van sommige straten en gebouwen.

— De beraadslagingen omtrent de wet op de recruterij
zijn reeds aangevangen. De eerste spreker, die daarover het
woord voerde, was de heer Mans. De geachte afgevaardigde
heeft dadelijk verklaard, dat hij, ofschoon de regering zeer
toegedaan zijnde, zich verplicht zag zijne goedkeurende stem
aan dit wetsontwerp te onthouden. In bijzonderheden tre-
dende, toonde hij de leemten en gebreken van dit wetsont-
werp aan en deed de voordelen van de tegenwoordige wet
uitkomen, die z. i. voortreffelijk werkt en nimmer tot
eenige klagen der zijde van het volk aanleiding gegeven
heeft.

Volgens hem zou het tegenwoordige ontwerp, wordt het
eenmaal wet, in de toepassing schipbreuk lijden.

— De Min. van Oorlog heeft van den opperbevelhebber van
het leger in de Krim de volgende dépêche, onder dagte-
kening van 27 Febr., ontvangen:

Mijnheer de Maarschalk,
Ik heb de eer u de volgende bijzonderheden mede te
deelen, omtrent hetgeen, op den nacht van 23 op 24
Februarij plaats had voor onze aanvallen aan de regter-
zijde.

De volgende beschikkingen waren genomen; een de-
tachement van de genie en een detachement artillerie,
twee bataillons zouaven (kolonel Gier) en een bataillon
regement der kavallerie (kommandant Mermier) aan het hoofd
hebbende den brigadier generaal Monet, moesten het door
de Russen voor den rechterkant onzer linien opgericht werk
vernien. Twee bataillons van de 6e en 10e afdeeling
(luitenant kolonel Dubor) vormden de reserve.

Het geheel werd aangevoerd door den divisie-generaal
Mayran en de operatie geschiedde onder toezigt en leiding
van den divisie-generaal Busquat, kommandant van het
2e korps.

Het Russische werk had verscheidene hinderlagen, die
in het midden van den nacht bezwaren aanboden, waar-
van het moeilijk is de werking en kracht naar waarde
te beoordeelen.

De troepen, die met den aanval belast waren, ont-
singeld het werk, en terwijl de bataillons, die ter linkerzijde
on in het midden kwamen oprukken deze hinderpalen, met
den weg ruimden droegen de zouaven, aangevoerd door
kolonel Gier en aan hun hoofd hebbende den generaal
Monet, die reeds viermaal gewond is, onder een zeer
hevig musquetvuur in het werk en wierpen zich op de
Russische infanterie, die daar opeengedrongen was. Deze
infanterie gaf het terrein over na eene korte, maar hevige
worsteling, waaraan een schitterend deel namen het de-
tachement van de genie onder bevel van den kapitein Va-
lesque en dat van de artillerie gecommandeerd door den
luitenant Belfosse. De zouaven hebben daarbij de meeste
overvraagbaarheid aan den dag gelegd.

De vijand heeft vele verliezen geleden.
Het doel, dat wij ons voorstelden bereikt zijnde, kon-
den wij er niet aan denken om ons te vastigen op een
punt van alle kanten door de Russische artillerie geopend;
maar wij hebben hun nog eenmaal onze meerderheid
betoond.

Het terugkeeren naar onze linie had plaats zonder dat
de vijand, door verwondering getroffen, ons daarin hinder-
te in weerwil zijner meerdere getalsterkte.

De reserve, welke uit de loopgraven was gekomen ter
bescherming, ingeval van terugtogt, ontmoette niemand.

Onze verliezen zijn gevoelig geweest, ofschoon zij niet
in verhouding staan tot de gevaren, waarin onze soldaten
bij dezen strijd in het midden van den nacht verkeerden;
tot hunne terugkomst in de verschansingen ten
staande aan het voor der artillerie van de plaats.

Onze troepen gedroegen zich, even als altijd, voortref-
lijk en ik kan hun den meesten lof toezwaaijen.

Ontvang enz.

CANROBERT.

ningen vertrok er 1 naar Amsterdam met tabak, en 1 naar Rotterdam met tabak, schors en gedroogde vruchten.

Men verneemt uit Cuba, dat bij eene ordonnantie van den gouverneur-generaal, van 12 Febr. jl., de kust van het eiland en deszelfs aangrenzende wateren zijn verklaard in staat van blokkade door de Spaansche zeemagt, en dat dienvolgens van elk vaartuig zijne papieren en documenten kunnen worden gevorderd, om naauwkeurig te worden onderzocht; — dat diegenen welke personen aan boord hebben, welke ook hun oorsprong of bestemming zijn moge, even daardoor verdacht zijn; doch dat zij, wanneer papieren en registers zulks niet bevestigden, alleen gehouden zullen zijn zich te verwijderen; — in het tegenovergestelde geval, dat van kennelijk gebrek aan documenten, zullen zij, indien zij voortvoren komen beladen met wapenen en krijgsmiddelen, of voorwerpen, welke op eenigerhande wijze kunnen medewerken om den burgeroorlog op het eiland te bevorderen, met der daad als vijanden beschouwd worden en als zeroovers behandeld, volgens de ordonnantie der Koninklijke marine.

Men voegt er echter bij, dat deze bepaling geenerhande handel of gemeenschap met het eiland verbiedt, maar dat alleenlijk de autoriteit, in de uitgedrukte gevallen, op hare aangrenzende wateren het regt van onderzoek en register zal uitoefenen. De handel ter goeder trouw zoude alzoo van dien uitzonderingstoestand niets te duchten hebben; zijnde overigens stellige bevelen gegeven om gestrengelijk in acht te nemen hetgeen door het algemeen erkende volkenregt wordt voorgeschreven. (St. Ct.)

Een schrijven van Z. M. gezant te Washington van 19 Februarij jl. gewaagt van voortdurende klagen tegen sommige regeringen wegens het overbrengen naar de Vereenigde Staten van bedelaars en misdadigers.

Twaalf emigranten van die soort werden, eenige weken geleden, bij hunne aankomst te New-York in hechtenis genomen, en niettegenstaande de vertoogen van den zaakgelastigde der betrokken regering, weigert het stedelijk bestuur hen op vrije voeten te laten; zelfs wordt hun niet toegestaan zich naar het westelijk deel des lands te begeven. Zij moeten onverwijld naar het rijk hunner herkomst teruggezonden worden, ten koste der regering van het rijk of van de stad waar zij aan boord zijn genomen.

Een ander zaakgelastigde heeft een soortgelijk geval in behandeling. Een schip, uit het rijk dat hij vertegenwoordigt, wordt met verdachte personen te New-York verwacht; deze personen zullen niet aan wal worden toegelaten en alzoo genoodzaakt zijn, met het schip, dat hen overbragt, terug te keeren.

Zijner Majesteits gezant doet opmerken, dat, indien ook uit Nederland armen worden overgebragt, hij buiten staat is, die personen onder zijne bescherming te nemen.

Het aantal behoeftige Nederlanders in de Ver. Staten is onnoemelijk en de gezant is, wil hij hierin eenigermate voorzien, dagelijks in de verplichting, uit eigen middelen onderstant te verleen aan landgenooten, soms met talrijke huisgezinnen, die door gebrek in de grootste ellende verkeerden. (St.-Ct.)

Blijkens eene door den Nederlandschen vice-consul te Stockton verstrekte opgave, is die haven gedurende het jaar 1854 door 23 schepen onder Nederlandsche vlag bezocht geworden. Hiervan kwamen er van Kampen 2 met schors; van Zwolle 4 met schors; van Rotterdam 1 met schors; van Harlingen 1 met vlas; van Vlissingen 1 met ajuin; van Vlaardingen 2 in ballast; van Woudsend 1 in ballast; van Hamburg 1 met timmerhout; van Dantzic 1 met tarwe; van Londen 4 in ballast; van Ipswich 1 in ballast; van Harburg 2 in ballast; van Lubeck 1 met tarwe; en van Bremerhaven 1 in ballast. Van Stockton vertrokken 23 Nederlandsche Schepen, en wel naar Kampen 4 met steenkolen; naar Delfshaven 1 met steenkolen; naar Amsterdam 2 met steenkolen; naar Zwolle, via Sunderland, 1 met steenkolen; naar Rotterdam 1 met ijzer; naar Vlissingen 1 met steenkolen, naar Stettin 1 met steenkolen en coke, naar Kiel 1 met steenkolen; naar Genua 3 met ijzer en steenkolen; naar Harburg 6 met steenkolen; naar Lubeck, via Hartlepool, 1 met steenkolen en naar Oldenburg 1 met steenkolen.

Directeuren van de te Rotterdam gevestigde Zuidhollandsche Maatschappij tot reding van Schipbreukelingen hebben in hunne jongste vergadering besloten te doen uitreiken aan: F. A. B. Hugenholtz, voerende het Ned. stoomschip *Ambon*, benevens aan zijn eersten stuurman I. J. van Leeuwen, ieder de groote zilveren medaille en loffelijk getuigschrift, voor het op hun reis van Madura naar Sambar op den 4den Mei redder der equipage, bestaande in twee-en-twintig personen van het omgeslagen brikship *Zeelust* en hen te Batavia veilig aan wal te brengen.

Van Zuid-Beijerland zijn den 19den dezer 109 ingezeten naar Rotterdam vertrokken, om als landverhuizers naar Noord-Amerika te gaan; heden zullen nog 71 volgen.

Men schrijft ons uit geloofwaardige bron, dat de opening van het kantoor van den rijks-telegraaf te Middelburg, thans is bepaald op het begin der maand April a. s., terwijl tevens zou zijn besloten om ook in den loop van dit jaar te Goes een kantoor open te stellen. (M. Ct.)

Diakenen der Nederduitsche Hervormde gemeente te Haarlem hebben dezer dagen het bericht ontvangen van twee aan hen gemaakte legaten, groot f 20.000 en f 1000, inschrijvingen op het grootboek der nationale werkelijke schuld, rentende twee en een half ten honderd in het jaar, ten behoeve van de door hen bedeede wordende armen.

Wij vernemen met belangstelling, dat de Utrechtsche kunstschilder van Liefland zijne fraaije schilderij, Utrecht voorstellende in het begin der XVII eeuw, gerangschikt heeft mogen zien onder het zeer klein getal uitgelezen werken van onze vaderlandsche kunstenaars, die door de van Rijkswege benoemde commissie van onderzoek, als jury te Amsterdam beslissende, waardig gekeurd werden om de Nederlandsche schilderschool, dit jaar te gaan vertegenwoordigen op de groote wereldtentoonstelling te Parijs. (U. Ct.)

Uit Middelburg wordt geschreven, dat er in de afgelopen week zich aldaar de hondsolheid heeft geopenbaard, en is dien tengevolge door het gemeente bestuur afgekondigd dat geene honden op straat mogen losloopen, zoo dezelve niet zijn voorzien van een ijzeren of koperen muilkorf, waarvan het model eenigen tijd geleden was vastgesteld.

Amersfoort, 21 Maart. Gister heeft onze stad een harer meest achtingswaardigste en nuttige burgers verloren. De heer Isaak Michael Weijl is in den ouderdom van bijna 77 jaren overleden. Gedurende meer dan een halve eeuw was hij als geneesheer werkzaam. Met zijne veel omvattende kennis en ervaring stond hij zoo lang zijne lichaamskrachten zulks toelieten, immer iedere dag en nacht ten dienste. Velen onzer stadgenooten hebben naast God hun leven en herstelling aan hem te danken en erkennen zulks. De grootste verdienste echter van den niet rijken man was de belanglooze diensten, die bij veelmalen bewees, en bovenal was zonder voorbeeld zijn naauwgezet waarnemen zijner armenpraktijk. Weijl was met regt de vriend en toevlugt der armen, zijne asche ruste in vrede zijne nagedachtenis blijve in zegening en hij ontvange zijn loon bij God! (U. Ct.)

++ Nijmegen, 22 Maart. De som van f 3560, welke de algemeene collecte hier heeft opgebracht, mag, voor onze gemeente, inderdaad aanzienlijk genoemd worden; want indien de bevolking dezer plaats, waar vele behoeftigen zijn, in vergelijking wordt gebragt tot die des Rijks, dan mag men schatten dat de geheele opbrengst der collecte in het Rijk, behalve de bijzondere giften, zal bedragen p. m. f 550.000.

Nog is bij de directie der Prov. Geld. en Nijmeegsche Courant sedert de laatste opgaaf ontvangen f 58.50, waarvoor meest, volgens het verlangen der inzenders, levensmiddelen zijn aangekocht, wijders 61 hemden en verdere kleedingstukken, 1 zak aardappelen en 1 mud graauwe erwten, alles ten behoeve van Maas en Waal.

Ook onze zuidelijke broeders schijnen ons in nood niet vergeten te hebben, althans moeten er te Brussel, Antwerpen, Gent, Oostende en Luik inschrijvingen geopend zijn voor de ongelukkigen in Nederland. Eere zij hun, die het plan tot deze edele daad ontworpen hebben, en de edelmoedige gevers kunnen van de dankbaarheid der Nederlanders overtuigd zijn, die deze blijk van welwillendheid naar waarde weten te schatten, en daarop prijs stellen.

Middelburg, 21 Maart. Heden is alhier per stoomboot van Rotterdam overgebragt J. Butijn, oud-gezagvoerder van het alhier te huis behoorend schip *Commercie-Compagnie*. Naar men verneemt is zulks ten gevolge van de dezer dagen door het provinciaal gerechtshof in Zeeland tegen dien gezagvoerder verleende regtsingang met bevel tot gevangenneming.

Per Telegraaf.

Konstantinopel, 12 Maart. Volgens nadere berichten omtrent den brand van een hospitaal in het kamp der Franschen, heeft men 500 zieken kunnen redden. Gedurende den brand zijn 1700 geladen geweren losgebarsten.

Uit de Krim zijn tijdingen ontvangen tot den 10den dezer. Het vuur der Russen was verflaauwd; zij werkten aan het oprigten van barrikades in de stad en waren bezig om nieuwe batterijen op te werpen tusschen het fort Konstantijn en het noordelijk fort, om de militaire haven te beschermen. Het fregat *Wladimir*, hetwelk in de Caranage-baai ligt, had de werken der geallieerden gekanonneerd; doch was tot, zwijgen gebragt en bijna verbrand. De Russen hadden op nieuw twee vaartuigen, een lijnischip en een fregat, aan den ingang van de haven van Sebastopol doen zinken.

Bij een uitval der kavallerie uit Eupatoria was Iskender Bey zwaar gewond. Men was genoodzaakt geweest eenige kooplieden uit Balaklava te verwijderen. Er waren veel muilezels en ossen aangekomen. Lord Stratford de Redcliffe was aan de betere hand.

Athene, . . . Maart. De heer Condouriotis was benoemd tot gezant te Konstantinopel en gereed om te vertrekken. Het tractaat van koophandel met Turkije zoude weder in werking te komen.

Weenen, 23 Maart. Alhier was het gerucht verspreid dat het bombardement van Sebastopol hervat was.

Berlijn, 12 Maart. De tweede kamer heeft in hare zitting van heden de verlenging van het krediet tot 1 Januarij 1856 goedgekeurd.

Het ontwerp, strekkende tot het rigten van een adres aan den koning, is verworpen met 184 tegen 117 stemmen.

Parijs, 23 Maart. De *Moniteur* behelst een rapport uit Bonafacio van den 13den, betreffende de schipbreuk van de *Semillante*; 250 lijken waren reeds aangespoeld en men ging voort met het redden van dezelve. Hetzelfde blad deelt ook het bericht mede uit Kamiesch van den 10den, dat de nieuwe belegeringswerken hunne voltooiing naderden.

Advertentien.

DE PILLEN VAN HOLLOWAY zijn een onfeilbaar middel voor een verzwakt gestel, gebrek aan eetlust, neerslagtigheid enz. — De heer Richard Withe, woonachtig te Bradford, op de Albion-square No. 8 Manchester-road, leed sedert versehiedene jaren aan verval van krachten, gebrek aan eetlust en neerslagtigheid. Hij werd langen tijd verpleegd in het ziekenhuis doch zonder gevolg, en de geneesheer verklaarde dat geene behandeling hoegenaamd meer van eenig nut voor hem kon zijn. Toen werd hem aangeraden de pillen van Holloway te gebruiken en dit onwaardebaar middel bewerkte spoedig een volmaakt herstel, zooda hij thans de beste gezondheid geniet.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volgt: Doosjes Pillen à f 0.30, f 1.85, f 3.00, f 6.75, f 13.50, f 20.50. Potjes Zalf à f 0.80, f 1.85, f 3.00, f 7.05, f 13.85, f 20.95.

Zijn op franco aanvragen à contant te bekomen bij J. M. VAN RENESSE, te 's Hage; bij B. ADAMA, te Amsterdam; bij L. J. GROOTENDORST, te Utrecht en bij J. STRAATMAN, Hoofd-depôt-houder te 's Bosch, alsmede in HOLLOWAY'S Etablissements te Londen, 244 Strand, en te New-York, 80 Maiden Lane. (793)

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 23 Maart 1855.		AMSTERDAM, 23 Maart 1855.	
Nederland. Pet.		Rusland.	Pct.
Ned. W. Schuld. 2 1/2	61 1/2	Hope 1798/1816	5 101 1/2
Dito Certificat. 3	78 1/2	Dito 1823/1829	5 100 1/2
Dito Dito. 4	91 1/2	Cert. 1831/1838	5 88 1/2
O. I. Leening. 4		Dito Dito	4 1/2 88
Amort. Syndic. 3 1/2	89 1/2	Dito Hope	4 76 1/2
Hand.-Maats. 4 1/2		Dito Sheglitz	4 75
Belgie.		Dito dito 5e Ser.	4
Certificaten . . . 2 1/2		Dito 1854	5 81 1/2
D° Rotschild . 2 1/2	49 1/2	Inschr. Assig. . . .	6
Frankrijk.		Certific. dito. . . .	6
Obligatien	3	Polen.	
Spanje.		Obligatien	4
Nieuwe	1 18 1/2	Oostenrijk.	
Dito Buitenl. . . .	3 87 1/2	Metalielk	5 62 1/2
D° Binnel.	3 81 1/2	Dito bet. Amst. . . .	5 74 1/2
Bew. Sp. Com. . . .	5 1/2	Dito Nation.	5 66 1/2
Amort. Schuld. . . .	4 1/2	Dito 1847	2 1/2 81 1/2
Portugal.		Dito 1851/1852	2 1/2 81 1/2
Londen nieuwe. 8	88 1/2		
Dito uitgeat.	4		

Mexic., te Lond. 3 pct. 19 1/2; dito Onb. 19 1/2; Peru pct. 69 1/2.

Onze fondsenmarkt was heden goed prijshoudend, doch weinig variatie en handel. In 5 pct. Nationale metalielk blijft echter de markt weder 1/2 % hooger.

FRANKFORT, Donderdag 22 Maart. Metal. 5 pct. 69 1/2; Spanje 1 pct. 18 1/2.

LONDEN, Donderdag 22 Maart. Consols op t. 92 1/2; N. Mexic. 3 pct. 20 1/2; Peru N. 4 1/2 pct. 70 1/2; Sard. 5 pct. 86 1/2; Spanje 1 pct. 18 1/2; dito 3 pct. buit. 80 1/2; dito Certific. 4 1/2; Holl. 2 1/2 pct. 62 1/2; Turksche leening . . . . .

PARIJS, Donderdag 22 Maart. Fr. 4 1/2 pct. 94.40; dito 69; Sp. binn. 3 pct. 31 1/2; dito 1 pct. 18 1/2.

WEENEN, Donderdag 22 Maart. N. Metall. 82 1/2; Nat. 86 1/2; Bankactien 1008; Lombarden 101; Loten 1854 10; Zilver 27 1/2; Wissel op Londen 12.18; dito op Parijs . . . . .

MADRID, Woensdag 21 Maart. Sp. 3 pct. 82.50; dito 18.50.